

videm? tñ qđ nō ē. z tātō i hac vita deum pfecti cogscim. quāto magi itelligim? euz excedere qcgđ itellectu opbediē. Et vtraqz dei visio p̄tinet ad donū itellecti. p̄ma qđ ē ad donū itellecti cōsumatū s̄z qđ erit i patria secūda vero ad donū itellecti inchoatum fm qđ habet in via. Et p̄ h̄ p̄ r̄isio ab obiecta. Nā p̄me due rōnes p̄cedūt de p̄ma mūditia. t̄tia vero d̄ p̄fecta dei visioē. dona autē z huiusmōi nos p̄ficiūt fm quādā ichoatōez z in suso implebūt. ut s̄ dictum est.

Ad octauum sic procedit.

Vidēt qđ in fructib? fides nō respōdeat dono itellecti. Intellectus nō ē fructus fidei. Dicitur n. ysa. 7. Nisi credideritis nō itelligētis fm aliā s̄fraz ubi nos habem?. Si nō credideritis nō p̄manebitis. nō ḡ fructus ē fructus itellecti. P̄. Pri? nō ē fructus posterioris s̄z fides v̄r̄ esse prior itellectu: qđ fides est fundamētū toti? spūal̄ edūfity. ut s̄ dēm est. ḡ fides nō ē fructus itellectus. P̄. Plura sunt dona p̄tinetia ad itellectm qđ p̄tinetia ad appetitū. s̄z it̄ fructus ponit t̄m. v̄nū p̄tines ad itellectm. s̄. fides oia vero alia p̄tinet ad appetitū. ḡ fides nō magis videt̄ r̄idere itellectui qđ sapie ul̄ scie seu cōsilio. S̄z s̄ est qđ finis v̄niuscuiusqz rei ē fructus ei? s̄z donū itellecti videt̄ p̄ncipalit̄ ordinari ad certitudinē fidei qđ poit̄ fructus. Dicitur n. glo. ad Gal. 5. qđ fides ē qđ est fructus. z de i. uisibilib? certitudo. ḡ in fructib? fides r̄idet dono itellecti. R̄. dicēdū qđ sicut s̄ dēm est cum d̄ fructibus ageret. fructus spūs dicit̄ vltima z delectabilia q̄m nobis p̄ueniūt ex v̄tute spūs sci. Vltimū autē d̄lectabile h̄z rōnē finis qđ ē p̄p̄ū obiectū volūtatis. z iō ōz qđ illud qđ ē vltimū z d̄lectabile i volūtate sit quodāmo fructus oīuz alioz qđ p̄tinet ad alias potentias. Scdm̄ h̄ ḡ gen? doni uel v̄tutis p̄ficiēt̄ aliquā potētiā pōt accipi duplex fructus. Unus qđez p̄tines ad suā potētiā. Ali? autē qđ vltimus p̄tines ad volūtate. Et fm̄ h̄ dicēdū ē qđ dono itellecti r̄idet p̄ p̄p̄o fructu fides i. fidei certitudo. s̄z p̄ vltimo fructu r̄idet ei gaudium qđ p̄tinet ad voluntatem. Ad p̄mū ḡ dicēdū qđ itellectus ē fructus fidei qđ est v̄tus. sic autē nō accipit̄ fides cū d̄ fructus s̄z p̄ qđdam certitudine fidei ad quā hō p̄ueit p̄ donū itellecti. Ad secūdū dicēdū qđ fides nō pōt v̄lter p̄cedere itellectū. Nō enī

posset hō assentire credēdo aliqb? p̄positis nisi ea aliq̄liter itelligeret. sed p̄fectio itellecti cōsequitur fidē qđ ē virtus: ad quā qđ ē itellecti p̄fectionē sequitur qđā fidei certitudo. Ad tertiū dicēdū qđ cognitio p̄ practice fructus nō pōt esse i ip̄a: qz talis cognitio nō scit p̄pter se: s̄z p̄ aliud. sed cognitio speculatiua habz fructū i seip̄a. s̄ certitudinē eoz qz ē. Et iō dono cōsilio qđ p̄tinet solū ad cognitioēz p̄ticipā nō r̄idēz aliq̄s fructus p̄p̄ius. Donis autē sapie itellectus z scie qđ p̄tinet etiā ad speculatiuā cognitioē p̄tinerē. r̄idet solū v̄nū fructus qđ ē certitudo siḡta noie fidei. Plures autē fructus ponūt̄ p̄tinetes ad p̄tē appetitiuā: qz sic iā dictū ē rō finis qđ ip̄ortat i noie fructus magis p̄tinet ad v̄z appetitiuā qđ itellectiuā.

Quinde consi
derādū ē de dono scie. Et c̄ica h̄ querūt quatuor. p̄ v̄trū scia sit donū. 2. v̄trū sit circa dīna. 3. v̄trū sit p̄ticipatiua. 4. que b̄ritudo ei r̄idet

Ad primū sic procedit.

Vidēt qđ scia nō sit donū. Dona n. spūs sci naturalē factatē excedūt. s̄z scia ip̄ortat effectū quēdā naturalis rōis. Dicitur n. p̄bs i p̄ posterior qđ demonstratō ē syllogisim? faciet̄ scire. ḡ scia nō ē donū spūs sci. P̄. Dona spūs sci sūt coia oibus scis. ut s̄ dicitur ē. s̄z Aug? dicit. i. 2. de tri. qđ scia nō pollēt plurimi fideles q̄uis polleāt ipsa fide. ḡ scia nō ē donū. P̄. Donū ē p̄fecti virtute. ut s̄ dicitur ē. ḡ v̄nū donū sufficit ad p̄fectionē v̄nū v̄tutis. s̄z v̄tuti fidei r̄idet donū itellecti. ut s̄ dicitur ē. ḡ nō r̄idet ei donū scie. nec apparet cui alij v̄tuti r̄ideat. ḡ cū dona sint p̄fectioes v̄tutū. ut s̄ dicitur ē. videt̄ qđ scia nō sit donū. S̄z s̄ est qđ ysa. xi. op̄utat̄ int̄ septē dona. R̄. dicēdū qđ gr̄a ē p̄fectior qđ nāa v̄nū nō deficit i his in q̄bus hō p̄ nām p̄fici pōt. Cū autē hō p̄ nālē rōnē assentit s̄z itellectū ali cui v̄itati duplicit̄ p̄ficiē circa veritatē illaz p̄ qđ ē qz capit eā. 2. qz d̄ ea certū iudiciū h̄z. Et iō ad hoc qđ itellectus huān? p̄fecte assentiat v̄itati fidei duo requirūt: qz v̄nū ē qđ sane capiat ea qđ p̄ponūt. qđ p̄tinet ad donum itellectus. ut s̄ d̄ ē. aliud autē est ut habeat certū z rectū iudiciū de eis discernendo. s̄.

credēda aut nō credēda. et ad hoc necium
ē donū scie. ¶ Ad primū g̃ dicēdū q̃ certi-
tudo cognitōis ī diuersis naturi iueitur di-
uersimode fm̃ diuersā d̃ditōem vni^o cuius
q̃ nāe. Nā hō cōsegitur certū iudiciū de vi-
tate p̃ discursū rōis. et iō scia huāna ex rōe
demonstratiua acgritur: sed ī deo ē certū iu-
diciū vitatis absq̃ oī discursu p̃ simplicē in-
tuitū. ut ī p̃ dēm ē et iō dīna scia nō ē discursi-
ua uel rōcinatiua sed absoluta et simplex.
cui filis ē scia q̃ ponit donū spūs scī: cū sit
qdā p̃cipatiua similitudo ipiūs. ¶ Ad s̃z dicē-
dū q̃ circa credēda duplex scia pōt haberi
¶ Una qdē p̃ quā hō scit qd credere debeat
discernēs credēda a nō credēdis. et s̃z h̃ scia
ē donū: et cōuenit oib⁹ scīs. Alia vō ē scia cī-
ca credēda p̃ quā hō nō solū scit qd credi d̃-
beat s̃z et scit fidē manifestare. et alios ad cre-
dēdū iducere et d̃dictores conuicere: et ista sci-
ētia ponit iter grās gratis datas q̃ n̄ datur
oibus s̃z q̃busdā. ¶ Vñ Augl. p^o vba iducta s̃b
iūgit. Aliud ē scire tm̃: qd hō credere debe-
at. aliud scīr̃ quē ad madū h̃ ipm̃ qd credif
et p̃ys auribus opitulef: et d̃ ipios defēdaf.
¶ Ad tertū dicēdū q̃ dona sūt p̃fectiora
ṽtutib⁹ moralib⁹ et intellectualib⁹: n̄ s̃t at̃ p̃fe-
ctiora ṽtutib⁹ theologiac̃ s̃z magis oīa do-
na ad p̃fectōnē theologiac̃ ṽtutū ordinan-
tur sicut ad finē. Et iō nō ē iconueniēs si di-
ṽsa dona ad vnā ṽtutē theologiac̃ ordinēf
Ad secūdum sic pro-
cedif. ¶ Videl qd scie donū sit cīca res dīnas
Dic. n. Augl. 13. de trini. q̃ p̃ sciam gignitur
fides. nutrit̃ et roboratur. s̃z fides ē de rebus
dīnis q̃a obz̃ fidei ē ṽtas p̃ria. ut. s̃. habitus
ē. q̃ et donū scie ē de rebus dīnis. ¶ S̃. do-
nū scie ē digni⁹ q̃ scia acq̃ita: s̃z aliq̃ scia ac-
q̃ita ē circa res dīnas sic scia methaph. g̃
multo magis donū scie ē circa res dīnas.
¶ Sicut d̃r̃ Ro. p̃. Inuisibilia dei p̃ ea q̃
facta sūt intellecta cōspiciūt: si g̃ ē scia circa
res creatas. videtur q̃ et sit circa res dīnas
¶ S̃z ē qd Augl. 14. d̃ trini. dic̃ rerū dī-
nax scia. p̃pe sapia nūcupet. humanax at̃ p̃
pe scie nom̃ obtineat. ¶ R̃. dicēdū q̃ cer-
tū iudiciū d̃re aliq̃ maxie dat̃ ex sua cā et iō
s̃z ordinē cāz os esse ordinē iudicioz. Sic
enī cā p̃ria ē cā se. ita p̃ cām p̃riam iudical̃
d̃ cā fa. de cā at̃ p̃ria nō pōt iudicari p̃ ali-
am cām. et iō iudiciū quod sit p̃ cām p̃mas

ē primū et p̃fectissimū. In his at̃ ī q̃bus ali-
qd ē p̃fectissimū nom̃ cōe generis a p̃pria
his q̃ deficiūt a p̃fectissimo ipi autē p̃fectif-
simo adaptatur aliud sp̃ale nomē ut patz̃ in
logicis. Nā ī genire ouertibiliū illud qd s̃git
qd qd ē sp̃ali noie diffinitio vocat̃: que at̃ ī
h̃ deficiūt ouertibilia ext̃ia nomē cōe sibi
retinet. s̃. qd p̃pria dicit̃. Quia g̃ nom̃ scie
ipoztat quādā certitudinē iudicy. ut d̃z ē
si qdē certitudo iudicy sit p̃ altissimā cām
illius generis p̃ quā pōt d̃ oibus iudicaf: h̃z
sp̃ale nom̃ qd ē sapia. Dicit̃. n. sapiēs ī vno
q̃z gener̃ q̃ nouit altissimā cām illi⁹ generi
p̃ quā pōt d̃ oibus iudicare. Simplicif̃ aut̃
sapiēs d̃r̃ q̃ nouit altissimā cām simplicif̃. s̃.
deū et iō cognitio dīnax reruz vocat̃ sapia.
cognitio vō rez humanax vocat̃ scia q̃i cōi-
noie ipoztate certitudinē iudicy appropria-
to ad iudiciū qd sit p̃ cās secūdas. Et iō sic
accipiēdo scie nom̃ ponitur donū diffictuz
a dono sapie. Vñ donū scie ē solū circa res
huānas l̃ solū donū res creatas. ¶ Ad p̃mū
g̃ dicēdū q̃ l̃z ea de q̃bus ē fides sint res di-
uine et eterne: tm̃ ipa fides ē quodām: tpale
ī aīo credētis. et iō scire qd credēdū sit p̃tinz
ad donū scie. Scire at̃ ipas res creditas h̃z
seip̃as p̃ quādā vnionē ad ipas: p̃tinz ad do-
nū sapie. vñ donū sapie magl̃ r̃ndz caritati
q̃ vnit̃ mētē hoīs deo. ¶ Ad secūdū d̃cen-
dū q̃ rō illa p̃cedit fm̃ q̃ cōiter nom̃ scie
sumit. sic aut̃ scia nō ponit sp̃ale donū. sed
fm̃ q̃ r̃strigif̃ ad iudiciū qd sit p̃res crea-
tas. ¶ Ad tertū dicēdū q̃ sicut s̃ dictū ē gli-
bet cognoscitū⁹ habit⁹ forālif̃ qdē r̃spicit
mediū p̃ qd aliqd̃ cognoscit̃: materialif̃ at̃
id qd p̃ mediū cognoscit̃: et q̃a id qd ē for-
male pot⁹ ē. iō ille scie q̃ ex p̃ncipys ma-
thematicis d̃clūd̃t circa māz nālē magl̃ cū
mathematicis cōnumerāt̃ utpote eis similio-
res. l̃z q̃stū ad māz magl̃ cōueniāt cū nālī
et p̃p̃ h̃ d̃r̃ ī 2. p̃hicoz q̃ sunt magl̃ nālēs. et
iō cū hō p̃res creatas deū cognoscit̃ magis
videt̃ hoc p̃tinet̃ ad sciaz ad quā p̃tiñ et for-
malif̃ q̃ ad sapiētā ad quā p̃tiñet̃ māliē. et
es⁹ cū fm̃ res dīnas iudicem⁹ d̃ r̃b⁹ creati
magl̃ h̃ ad sapiētā q̃ ad sciaz p̃tinet̃.

Ad tertium sic proce-
dit. ¶ Videl qd scia q̃ ponit donū sit scia pra-
ctica. Dic. n. Augl. 13. de trini. q̃ actio q̃ ex-
teriorib⁹ r̃b⁹ ṽtimur. scie d̃ putat̃: s̃z scietia

cui deputat actio e pãctica. g̃ scia q̃ e donũ
 e scia practica. ¶ **S**ap̃. 8.º. No hz amaritudinẽ illius uerſa
 tio nec tediũ uicet illi. s; leticiã z gaudiũ
 g̃ pdicta bñtudo nõ cõueniẽt rñdet dono
 scie. ¶ **S**ap̃. 8.º. Donũ scie prius cõsistit i speculãtõ
 q̃ i opatione: s; h; q̃ cõsistit i speculãtõ nõ
 rñdet sibi lucrõ: ga intellectus speculatiuus
 nihil dicit d̃ imitabili z fugiẽdo. ut d̃ in 3.º
 de aia. neq; dicit aliqd letũ z triste. g̃ pdca
 bñtudo nõ cõueniẽt põt rñdere dono scie.
 ¶ **S**ed 3.º e qd̃ Aug̃. dicit i li.º d̃ finone dñi
 i mõte. Scia uenit lugẽtibz q̃ didicerũt
 qb̃ malis uicti sũt q̃ q̃ bona petierũt. ¶ **S**ap̃.
 dicendũ q̃ ad sciam pprie p̃tinet rectũ indi
 ciũ cfaturay. Creature aut̃ sũt ex qb̃ hõ oc
 casualiter a deo auertit. s; illud Sap̃. 14.º
 Creat̃ e facte sũt i odiũ z musculã pedibz
 ispiẽtiũ. q̃. s. rectũ iudiciũ de his nõ hñt dũ
 estimãt i eis esse pfectũ bonũ. vñ i eis sinẽ
 stituendo peccãt z vep bonũ paũt. z h dam
 nũ hõ i notescit p rectũ iudiciũ d̃ creaturis
 qd̃ habet p donũ scie. z iõ bñtudo lucrõ po
 nit rñdere dono scie. ¶ **A**d p̃mũ g̃ dicẽdũ
 q̃ bona creata ñ exercitãt spũale gaudiũ nisi
 q̃tenus referũt ad bonũ dñi ex q̃ ppe cõsur
 git gaudiũ spũale z iõ directe gde z spũalis
 par z gaudiũ cõsequens rñdet dono sapie.
 Dono aut̃ scie rñdet qdẽ p̃mo luctus o p̃i
 tis erratis z cõsequẽt cõsolatio dũ hõ p rectũ
 iudiciũ scie creaturas ordinat i bonũ dñi
 z iõ i hac bñtudine ponit luctus p merito
 z cõsolatio cõsequẽs p p̃mõ. q̃ qdẽ i choatur
 i hac vita. p̃ficiãt aut̃ in futõ. ¶ **A**d secũdũ di
 cẽdũ q̃ de ipa cõsiderãtõ vitatis hõ gaudz
 sed d̃ re circa quã cõsiderat vitatẽ põt trista
 ri qñq; z fm hoc luctus scie attribuitur.
 Ad tertiu dicẽdũ q̃ scie h; q̃ i speculãtõne
 cõsistit ñ rñdz bñtudo aliq; ga bñtudo hois
 nõ cõsistit i cõsi derãtõne creaturay: s; i cõte
 platõe dei: s; aliq̃tiẽ bñtudo hois cõsistit i de
 bito vsu creaturay z ordiata affectõe circa
 ipas z hoc dico q̃tũ ad bñtudinẽ vie. Et iõ
 scie ñ attribuit aliq̃ bñtudo p̃tinent ad cõ
 tẽplãtõem s; intellectui z sapie q̃ iõ cõ dõna.

Quõsequẽter
 cõsiderãdũ e de vitis oppo
 sitis. Et p̃ d̃ infidelitate q̃
 opponit̃ fidei. 2.º. de blasse
 mia q̃ opponit̃ cõfessõi. 3.º.
 de i grãtia z hebetudine q̃ opponit̃ sciẽtie

¶ **S**ap̃. 8.º. No hz amaritudinẽ illius uerſa
 tio nec tediũ uicet illi. s; leticiã z gaudiũ
 g̃ pdicta bñtudo nõ cõueniẽt rñdet dono
 scie. ¶ **S**ap̃. 8.º. Donũ scie prius cõsistit i speculãtõ
 q̃ i opatione: s; h; q̃ cõsistit i speculãtõ nõ
 rñdet sibi lucrõ: ga intellectus speculatiuus
 nihil dicit d̃ imitabili z fugiẽdo. ut d̃ in 3.º
 de aia. neq; dicit aliqd letũ z triste. g̃ pdca
 bñtudo nõ cõueniẽt põt rñdere dono scie.
 ¶ **S**ed 3.º e qd̃ Aug̃. dicit i li.º d̃ finone dñi
 i mõte. Scia uenit lugẽtibz q̃ didicerũt
 qb̃ malis uicti sũt q̃ q̃ bona petierũt. ¶ **S**ap̃.
 dicendũ q̃ ad sciam pprie p̃tinet rectũ indi
 ciũ cfaturay. Creature aut̃ sũt ex qb̃ hõ oc
 casualiter a deo auertit. s; illud Sap̃. 14.º
 Creat̃ e facte sũt i odiũ z musculã pedibz
 ispiẽtiũ. q̃. s. rectũ iudiciũ de his nõ hñt dũ
 estimãt i eis esse pfectũ bonũ. vñ i eis sinẽ
 stituendo peccãt z vep bonũ paũt. z h dam
 nũ hõ i notescit p rectũ iudiciũ d̃ creaturis
 qd̃ habet p donũ scie. z iõ bñtudo lucrõ po
 nit rñdere dono scie. ¶ **A**d p̃mũ g̃ dicẽdũ
 q̃ bona creata ñ exercitãt spũale gaudiũ nisi
 q̃tenus referũt ad bonũ dñi ex q̃ ppe cõsur
 git gaudiũ spũale z iõ directe gde z spũalis
 par z gaudiũ cõsequens rñdet dono sapie.
 Dono aut̃ scie rñdet qdẽ p̃mo luctus o p̃i
 tis erratis z cõsequẽt cõsolatio dũ hõ p rectũ
 iudiciũ scie creaturas ordinat i bonũ dñi
 z iõ i hac bñtudine ponit luctus p merito
 z cõsolatio cõsequẽs p p̃mõ. q̃ qdẽ i choatur
 i hac vita. p̃ficiãt aut̃ in futõ. ¶ **A**d secũdũ di
 cẽdũ q̃ de ipa cõsiderãtõ vitatis hõ gaudz
 sed d̃ re circa quã cõsiderat vitatẽ põt trista
 ri qñq; z fm hoc luctus scie attribuitur.
 Ad tertiu dicẽdũ q̃ scie h; q̃ i speculãtõne
 cõsistit ñ rñdz bñtudo aliq; ga bñtudo hois
 nõ cõsistit i cõsi derãtõne creaturay: s; i cõte
 platõe dei: s; aliq̃tiẽ bñtudo hois cõsistit i de
 bito vsu creaturay z ordiata affectõe circa
 ipas z hoc dico q̃tũ ad bñtudinẽ vie. Et iõ
 scie ñ attribuit aliq̃ bñtudo p̃tinent ad cõ
 tẽplãtõem s; intellectui z sapie q̃ iõ cõ dõna.

Quõsequẽter
 cõsiderãdũ e de vitis oppo
 sitis. Et p̃ d̃ infidelitate q̃
 opponit̃ fidei. 2.º. de blasse
 mia q̃ opponit̃ cõfessõi. 3.º.
 de i grãtia z hebetudine q̃ opponit̃ sciẽtie

[Marginal notes in a smaller hand, partially obscured and difficult to read.]